

Şiir Hakkı Yemiş Yoklarım

– DemirMUTLUGİL · 15 Kasım 2017

İki tas deniz topladım en mavisinden... Üç beş cimcik çakıl taşı.
Gel dalmamış gözlerinle.

Biraz güneş vardı gözlüksüz
Mevsim kaçağı çiçekler
Çokça deniz
Ehven bir rüzgâr
Azca sis
Avazım durgundu
Kalemim sessiz
Tıklım tıklımdı,
Şiir hakkı yemiş yoklarım
Düş buklelerim renksiz
Bir sofraya vardı
Bir çilingir
İki kilitli dil

Denizi deldi,
Kusura bakan gözlerin parmak uçları
Buruştı an
Allandık
Ahlandık
Pullarını sevdim,
İki kişilik bir balığın
Kalkık bir kaşı
Yeşil bir taşı
İki kuş sağdım tutulmuş bardağına
Marul yaprağında göverdim
Aşkın mektuplu zamanları çeldi aklımı
Pembeli, mavili zarflar
Ben pulları eskiden de severdim

Ayağına bastı şehir evcilleri,
Çala kalem akşamüstünün
Çıtı çıktı İstanbul'un

Hecelerde darp izleri
Kelimelerde kahr
Yazacağına konuş diye seslendi
Çokbilmiş edalı iki satır
Dikenli gülü/verdi kahkahacı kadınlar
Üç dilek gömdü hıdrellezim gül dibine
Çula sarıldı kış kıyametler
Çula sarıldı diz döven ellerin inkârları
Kaçıştı kul korkulu karınca duaları
Gözden düştü yağmurlar
Kaçıştı bulutlarımın,
Su toplayan yanları

Demir Mutlugil